

Arrest

nr. 211 365 van 23 oktober 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 19 juli 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 juni 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 augustus 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 september 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat S. VAN ROSSEM en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Sri Lankaanse nationaliteit te hebben en een etnische Tamil te zijn. U hebt uw hele leven in Jaffna gewoond, waar u ook naar school ging tot het moment van uw vertrek uit het land. Omdat u een jaar bleef zitten op school, was u op uw twintigste nog steeds schoolgaand.

U had drie vrienden die in dezelfde situatie zaten, maar die tevens betrokken waren bij de drugshandel, wat u pas later ontdekte. U zag hen geregeld een pakket in ontvangst nemen van mannen in een dure auto. Op een dag midden juli 2017 verdwenen deze vrienden van u evenwel, en u kon hen op geen enkele manier bereiken. Daarop werd u door de mannen met de dure auto gevraagd om voor hen ergens een pakket te gaan afleveren. U weigerde dit initieel te doen, maar na een confrontatie met de politie waar zij vermoedelijk achter zaten, deed u het toch. U kreeg onderweg evenwel berouw en gooide het pakket weg. U werd hier door de mannen uiteindelijk op straat over aangesproken en geslagen, en uw vader kreeg hier lucht van, waarop hij u sloeg en uitlegde dat het ging om drugshandelaars. Hij bood de criminelen aan om hen te vergoeden, maar ze weigerden. Daarop zouden ze met regelmaat met stenen naar uw huis gooien. Uiteindelijk besloot u begin oktober 2017 het heft in eigen handen te nemen. Samen met een groep andere vrienden ging u gemaskerd langs bij de villa van de lokale drugsbaron, waar u de mensen aanviel en een brief achterliet. Ze kwamen evenwel te weten dat u en uw vrienden hierachter zaten, en kwamen jullie regelmatig aanvallen op jullie gewoonlijke verzamelplaats. Na drie weken gooiden ze zelfs met een granaat, die ze evenwel niet hadden geactiveerd. Ze kwamen ook nog eens langs bij u thuis op 15 oktober 2017, en schoten een vriend van u neer op 22 oktober 2017. Hierop besloot u het land te verlaten.

U verbleef nog zo'n maand in Colombo bij de smokkelaar, waarop u op 6 december 2017 het land verliet met het vliegtuig en twee valse paspoorten. U kwam op 8 december 2017 aan in België, en vroeg hier dezelfde dag internationale bescherming aan. Uw vader werd hierop in maart 2018 nog aangevallen onderweg naar zijn werk. Ter staving van uw verklaringen legt u de volgende stukken voor: een Sri Lankaanse identiteitskaart en rijbewijs, een valse Sri Lankaanse geboorteakte, een aantal medische documenten en een politieaangifte omtrent het incident met uw vader, een aantal röntgenfoto's van uw vader, een aantal kranten, een aantal foto's, en de enveloppe waarin deze zaken u werden toegestuurd. Na uw gehoor stuurde u volgende originelen op: uw identiteitskaart, uw rijbewijs, uw geboorteakte en schoolattesten.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lopen van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

De medewerkingsplicht vereist van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Hoewel u tijdens de inleiding van het onderhoud duidelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS p. 2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking. Het CGVS dient immers vast te stellen dat u initieel niet de waarheid heeft verteld wat betreft uw leeftijd.

Bij uw vraag om internationale bescherming verklaarde u nog dat u geboren was op 25 december 2001, en dus op het moment van de vraag minderjarig was (fiche niet begeleide minderjarige). U staaft deze stelling door het voorleggen van een niet-gelegaliseerde geboorteakte op 11 januari 2018, die dezelfde geboortedatum vermeldde (document 3). Er was op 19 december 2017 nochtans een leeftijdstest uitgevoerd, die aangaf dat u op dat moment 20,3 jaar oud was, met een standaarddeviatie van twee jaar (leeftijdstest uitgevoerd op 19 december 2017 door het Militair Hospitaal Koningin Astrid, Dienst Radiologie, 112 Neder-over-Heembeek). Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud voor het CGVS gaf u evenwel aan dat u op dat moment 21 jaar oud was, en gelogen had over uw leeftijd op aanraden van de mensensmokkelaar. U had zich hiertoe ook van een vervalste geboorteakte verschaft (CGVS p. 2, 3).

Dat u een tijdlang probeerde om de Belgische asielinstanties omtrent uw leeftijd te misleiden, en u hiertoe zelfs een valse geboorteakte liet maken, getuigt van maar weinig medewerkingszin met de procedure. U hebt dan wel spontaan deze fraude toegegeven voor het CGVS, maar er kan niet om de vaststelling heen dat uw algemene geloofwaardigheid niettemin reeds danig is aangetast door deze antecedenen.

Hier komt bij dat uw verklaringen over de redenen waarom u Sri Lanka moest verlaten op zichzelf genomen maar weinig aannemelijk zijn. U verklaarde dat u via-via in conflict raakte met de lokale drugsbaron. Er dient **ten eerste** echter vastgesteld te worden dat uw verklaringen over de aanleiding van deze liaison maar weinig geloofwaardig is. U verklaarde namelijk dat u met drie schoolvrienden van u geregeld samen rondhing in de buurt van een Hindoetempel, dat u hen daar vaak pakketten in ontvangst zag nemen, dat uw vrienden op een dag verdwenen, en dat u daarop gevraagd werd om een pakket te vervoeren. Het valt primo op dat u reeds hetzelfde verklaarde voor de DVZ, toen u nog voorhiel minderjarig te zijn, en alles in een (na)schoolse context situeerde (vragenlijst CGVS dd. 19 april 2018, afdeling 3.5.). U blijft evenwel volhouden dat deze zaken gebeurden na school, met vrienden van op school, nadat reeds is vastgesteld dat u op dat moment 20 jaar oud was. U verklaart deze discrepantie door te stellen dat u een jaar was blijven zitten, en dat uw vrienden toevallig ook alledrie waren blijven zitten (CGVS p. 3, 9).

Secundo is het zeer opvallend dat deze drie vrienden, met wie u blijkbaar geregeld rondhing en die samen met u een jaar hadden moeten dubbelen, op een bepaald moment plots verdwenen, waarna u hen op geen enkele manier kon bereiken. U wist ook niet waar ze woonden. Naderhand hebt u niets meer van hen gehoord, (CGVS p. 8, 9). Dit is zeer merkwaardig, daar u nog zeker tot eind oktober 2017 in de streek verbleef; het valt maar zeer moeilijk te geloven dat u op een dag helemaal niets meer van uw vrienden zou horen, en hen op geen enkele manier zou kunnen bereiken. Hier op gewezen, stelt u enkel dat ze van andere dorpen waren en hen daardoor niet kon bereiken, en houdt u vol dat u geen kansen of banden had om iets over hen te weten te komen, ook al was u nog zodanig lange tijd in de streek (CGVS p. 23).

Tertio valt het ook maar moeilijk te geloven dat drugsdealers, op een moment dat hun gewoonlijke koeriers niet opdagen, gewoonweg zonder meer een toevallig aanwezige vriend van hen zouden opvorderen om een pakket te gaan afleveren, ook nadat u tot driemaal toe weigerde dit te doen. Hier op gewezen, speculeert u enkel dat ze dachten dat u te vertrouwen was omdat ze u bij uw vrienden hadden gezien (CGVS p. 9, 10).

Dit is quarto des te opvallender omdat u voor de DVZ nog verklaarde dat dit alles gebeurde midden september 2017, terwijl u voor het CGVS verklaart dat dit gebeurde midden juli 2017 (vragenlijst CGVS dd. 19 april 2018, afdeling 3.5.; CGVS p. 9). Samen genomen maakt dit de aanleiding voor uw voorgehouden problemen al zeer weinig aannemelijk.

Ten tweede, wat betreft de interacties omtrent het overhandigen van het pakket, kunnen ook een aantal opmerkingen geformuleerd worden. Primo verklaarde u voor de DVZ nog dat u nadat u de samenwerking met de dealers weigerde, onderweg naar huis werd tegengehouden door de politie, die uw rugzak controleerden en u zeiden voorzichtig te zijn (vragenlijst CGVS dd. 19 april 2018, afdeling 3.5.). Voor het CGVS echter stelde u dat u niet onderweg was naar huis, maar wel post had gevat bij de tempel, uw gewoonlijke hangout, en dat ze u bij het onderzoeken een klap gaven, vroegen wat u daar deed en of u iets illegaal aan het doen was (CGVS p. 10). Zowel de locatie als de manier waarop u met de politie omging, wijzigden dus.

Bovendien blijkt secundo de locatie in kwestie een hindoetempel te zijn, waar u naar eigen zeggen wel eens ging bidden (CGVS p. 10), dit terwijl u nochtans Christen zou zijn (CGVS p. 11). U verklaart dan wel dat u "met vrienden" naar alle tempels en feesten gaat, maar naar eigen zeggen was u op dat moment wel alleen (CGVS p. 10, 11).

Tertio is er wederom een tegenstrijdigheid met hetgeen u verklaarde voor de DVZ. U stelde dat u "kort na de politiecontrole" om 14u30 a 15u00 terug werd benaderd door de dealers (vragenlijst CGVS dd. 19 april 2018, afdeling 3.5.), terwijl u voor het CGVS verklaarde dat dit de dag nadien gebeurde, en dat ze u aan de ingang van de tempel stonden op te wachten, waarop ze u het pakket gaven dat u elders heen moest brengen, dit rond 6u10 a 6u30 (CGVS p. 11). Ook dit deel van uw relaas is daarom maar weinig aannemelijk.

Ten derde verklaarde u dat u door de dealers benaderd werd midden juli 2017 (CGVS p. 9). Na enkele dagen nam u dan uiteindelijk het pakket aan, waarop u het weggooiden en twee dagen thuis u verschool, waarop de zaak uiteindelijk uitkwam en uw vader probeerde een deal te sluiten (CGVS p. 10 – 13). Dit alles vond dus plaats in de tweede helft van juli 2017. U zou naderhand besloten hebben om de lokale drugsbaron te confronteren, maar dat gebeurde pas begin oktober 2017 (CGVS p. 23). Ondanks de bedreiging van de dealers dat u niet in vrede zou kunnen leven (CGVS p. 13), gebeurde er dus twee a tweeënhalve maand omzeggens niets, wat uw beslissing om naderhand plots in de clinch te gaan met de drugsbaron maar vreemd maakt. Hier op gewezen, stelt u enkel dat ze “kleine problemen” veroorzaakten en met stenen naar het huis gooiden (CGVS p. 23).

Ten vierde is het op zich ook erg vreemd dat u überhaupt zou besluiten om de drugsbaron aan te vallen. U zou nochtans op dat moment al geweten hebben dat diens bende connecties had met de politie, en ook met het leger en andere autoriteiten (CGVS p. 8, 10, 13, 17). Dat u, die zaken wetende, op dat moment zou besluiten om met de lokale jongeren wat keet te gaan schoppen in zijn strandvilla en daar een brief achter te laten (CGVS p. 14, 15), tart alle verbeelding. Het hoeft geen betoog dat dit een evident suïcidale handelswijze zou zijn, en het is maar erg weinig aannemelijk dat u zou denken dat dat een goed idee was, ongeacht hoeveel problemen de dealers in de gemeenschap veroorzaakten.

Ten vijfde legde u hierover bovendien ook tegenstrijdige verklaringen af: voor de DVZ vertelde u nog dat u en uw kompanen gewapend waren en de drugsbaron aanvielen (vragenlijst CGVS dd. 9 april 2018 afdeling 3.5.), maar voor het CGVS verklaarde u dat u gewoon een brief wou gaan afgeven en niet wou vechten, en dat u ook niet gewapend was (CGVS p. 17, 18, 19). Gewezen op de tegenstrijdigheid, ontkent u, en stelt u dat u enkel met stoelen sloeg tijdens het gevecht (CGVS p. 19). Als er in een dergelijk onwaarschijnlijk verhaal ook nog tegenstrijdigheden opdoemen, kan wel gesteld worden dat u deze zaken absoluut niet aannemelijk kon maken.

Ten zesde verklaarde u nog dat een vriend van u naderhand gedood zou zijn door de drugsbende. U identificeert het slachtoffer als “R.”, een bijnaam die zou zijn afgeleid van “Rm.”, en u kende de persoon in kwestie onder geen enkele andere naam (CGVS p. 16). U identificeert hem met een persoon samen met u afgebeeld op een aantal foto’s (document 7); de persoon gekleed in een roze polo, met een halsketting en een sik (CGVS p. 16). Er dient evenwel vastgesteld te worden dat de kranten die u voorlegt en die zouden berichten over de moord op deze vriend, spreken van een moord op iemand genaamd D.D. (CGVS p. 15). Hier tijdens het gehoor op gewezen, kan u dat verschil niet verklaren (CGVS p. 17). Bovendien valt de persoon afgebeeld in de krant ook maar moeilijk te herkennen in de persoon die u op uw eigen foto’s aanduidde (minstens onderscheid op vlak van ooring, gezichtsbehaaring). Samen genomen kan daarom gesteld worden dat u niet aannemelijk kon maken dat u problemen kreeg met een drugsbende, en dat in het kader hiervan een vriend van u vermoord werd.

Aangezien u de door u voorgehouden problemen niet aannemelijk kon maken, is het ook niet aannemelijk dat uw vader hiervoor naderhand op straat zou zijn aangevallen. In zoverre dat de verschillende documenten die u voorlegt al een indicatie zijn dat uw vader iets meemaakte (documenten 4, 5), kon u niet aantonen dat dit verband houdt met een gegronde vrees voor vervolging in uwer hoofde.

Volledigheidshalve merkt het CGVS ook op dat u geen asiel heeft aangevraagd in de Europese landen waarlangs u reisde naar België, met name Frankrijk en Italië (CGVS p. 21). Nochtans kan van iemand die beweert nood te hebben aan internationale bescherming redelijkerwijze verwacht worden dat hij die nood aanhaalt en asiel aanvraagt zodra hij daartoe de kans heeft. Dat u dit naliert in de landen die u passeerde en pas in België asiel aanvroeg doet verder afbreuk aan de beweerde reden van vertrek en uw ingeroepen vrees voor vervolging.

Tenslotte beweerde u actief te zijn in de Tamildiaspora, een bewering die echter gerelativeerd mag worden. Zo beweerde u actief te zijn voor de beweging genaamd TTC, maar u had er geen idee van waar deze afkorting voor zou kunnen staan (CGVS p. 5). Mocht er dan al enig geloof kunnen worden gehecht aan uw blote en weinig geloofwaardige bewering actief te zijn voor deze beweging, dan toonde u op geen enkele manier aan dat deze activiteiten u in een kwaad daglicht bij uw autoriteiten geplaatst zouden hebben.

Al deze elementen samen leiden tot de conclusie dat u er niet in slaagde om aannemelijk te maken dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in de vluchtelingrechtelijke zin, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een

reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u voorlegde ter staving van uw asielrelaas zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen doen ombuigen. Documenten hebben enkel een ondersteunende werking, en ze kunnen niet de geloofwaardigheid van ongeloofwaardige verklaringen herstellen. Uit informatie toegevoegd aan het dossier blijkt trouwens dat documenten in Sri Lanka eenvoudig te verkrijgen zijn, hetzij via corruptie of door ze na te laten maken, een mogelijkheid waar u naar eigen zeggen gebruik van maakte om een valse geboorteakte te bekomen.

Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen asielzoekers) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreeend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven. Gezien u geen gewag maakt van, al dan niet (on)rechtstreeks, banden te hebben met de LTTE, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 19 juli 2018 een schending aan van het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel, de motiveringsplicht en "de artikels 1 en 2 afdeling A van de conventie."

Verzoeker geeft een theoretische uiteenzetting aangaande de motiveringsplicht en vermeldt de definitie van een vluchteling volgens de Conventie van Genève van 1951.

Verzoeker haalt aan dat hij zijn eigen geloofwaardigheid ondermijnd heeft door in het begin van zijn verzoek om internationale bescherming (op aanraden van de mensensmokkelaar) een verkeerde leeftijd mee te delen. Hij stelt dat hij hier na afloop spijt van had en dit in het begin van zijn interview heeft opgebiecht. Hij benadrukt dat de verklaringen die hij heeft afgelegd tijdens zijn interview een coherent en samenhangend beeld van zijn relaas geven.

Verzoeker haalt aan dat hij bedreigd werd door een drugsbaron in Sri Lanka en dat hij hierdoor niet naar de politie kan gaan gezien zij corrupt zijn en onder één hoedje spelen met deze persoon. Verzoeker geeft aan dat een vriend van hem zelfs werd doodgeschoten omwille van heel deze situatie. Verzoeker stelt vast dat hem verweten wordt dat de naam van deze persoon niet voorkomt in de krantenartikelen die hij voorlegt en dat hij dit niet kan verklaren. Hij voert aan dat hij dit wel heeft verklaard (CGVS-verslag, p. 16 en verder) en dat R. de kerknaam was van zijn vriend en de naam die verzoeker kende.

Verzoeker stelt dat de verklaringen die hij over deze schietpartij aflegt coherent en samenhangend zijn. Hij legt uit dat hij zich in een moeilijke, zeer precare situatie bevindt en dat hij niet kan terugkeren naar Sri Lanka. Verzoeker stelt dat zijn familie er nog steeds verblijft, doch zij worden nog steeds lastiggevallen door de problemen van verzoeker. Hij meent dat ze, gezien hij de drugs heeft weggegooid, altijd achter hem zullen aankomen. Verzoeker stelt dat zijn familie reeds geprobeerd heeft het probleem af te kopen, doch hierop gingen ze niet in.

Volgens verzoeker is het CGVS wel degelijk op de hoogte van de actuele situatie van Sri Lanka. Het is er nog steeds onveilig in tegenstelling tot wat men verder in de beslissing verklaart.

Verzoeker herneemt dat een vriend van hem reeds werd neergeschoten en dat ook zijn familie nog steeds wordt lastiggevallen in Sri Lanka.

Verzoeker stelt dat de situatie in Sri Lanka zeer onveilig is en voert een schending van artikel 3 van het EVRM ingeval van terugkeer aan.

Verzoeker meent dat het duidelijk is voor de Sri Lankaanse verzoekers om internationale bescherming dat hun regering er alles aan doet om voor de buitenwereld duidelijk te maken dat zij terug op de democratische weg zijn en dit omdat zij uiteraard nood hebben aan internationale hulp, doch dit betekent nog niet dat de plaatselijke situatie verbeterd is.

Verzoeker verwijst naar de COI Focus, toegevoegd aan het administratief dossier.

Verzoeker voert aan dat het nog steeds zeer gevaarlijk is in Sri Lanka en dat de autoriteiten er niet in slagen om de veiligheid van de burgers te garanderen. Bovendien heerst er volgens verzoeker een hoge graad van corruptie in Sri Lanka en kan hij zich niet wenden tot de politie.

Verzoeker wijst andermaal op de onveilige situatie in Sri Lanka en voert een schending aan van artikel 3 van het EVRM. Verzoeker stelt dat het in de COI ook duidelijk was te lezen dat de situatie in Sri Lanka nog niet verbeterd is en dat mensen die terugkomen uit het buitenland bovendien extra gevisiseerd worden: *“Ten eerste omdat ze uit het buitenland komen worden ze verondersteld veel geld te hebben en worden ze daarom gearresteerd en mishandeld.*

En ten tweede omdat er verondersteld wordt dat ze in het buitenland hebben verbleven om activiteiten van de LTTE te ondersteunen. Dat zijn leven wel degelijk in gevaar zou zijn indien hij dient terug te keren.”.

Verzoeker voert aan dat hij een doelwit vormt omwille van het feit dat hij de drugs destijds heeft laten verdwijnen. Verzoeker stelt verder dat hij zijn land is ontvlucht net omdat hij de bescherming van de Sri Lankaanse autoriteiten niet kan inroepen.

Wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus merkt verzoeker op dat verweerder nalaat te motiveren waarom verzoeker de subsidiaire bescherming niet kan worden toegekend. Verzoeker betoogt dat uit de motivering van het CGVS niet blijkt dat artikel 48/4 § 2 a), b) en c) van de Vreemdelingenwet onderzocht werd, terwijl daar in de context van verzoeker wel degelijk voldoende redenen voor zijn.

Verzoeker voert een schending van artikel 3 van het EVRM aan. Verzoeker verwijst naar de COI Focus, toegevoegd aan het administratief dossier. Verzoeker stelt dat de situatie in Sri Lanka niet zo rooskleurig is als het CGVS dit voorstelt in zijn beslissing, zeker niet sinds de afkondiging van de noodtoestand.

De beslissing zoals ze genomen werd door het CGVS is volgens verzoeker een flagrante schending van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker vraagt *“de beslissing van het commissariaat generaal d.d. 19.06.2018 te willen hervormen. Hem het statuut van vluchteling te willen toekennen minstens het subsidiair beschermingsstatuut. Minstens de beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het commissariaat generaal voor verder onderzoek”*.

2.2. Stukken

Ter zitting legt verzoeker een schrijven van de raadsman van verzoeker van 5 september 2018, opgevraagd en bezorgd door de vader van verzoeker, neer.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar zijn land van herkomst omwille van zijn problemen in het drugsmilieu.

2.4.2. Vooreerst dient erop gewezen worden dat verzoeker zich een jongere leeftijd aanmeet dan degene die blijkt uit het medisch onderzoek van 12 mei 2015. Verzoeker verklaarde te zijn geboren op 25 december 2001 (zie fiche niet-begeleide minderjarige), terwijl medisch vastgesteld werd dat hij op 19 december 2017 *“een leeftijd heeft van ouder dan 18 jaar, waarbij 20,3 jaar met een standaarddeviatie van een 2 tal jaar een goede schatting is.”* (zie administratief dossier: leeftijdsbeslissing van 21 december 2017). Na deze leeftijdsbeslissing legde verzoeker op 11 januari 2018 een niet-gelegaliseerde geboorteakte, waarop de geboortedatum van 25 december 2001 vermeld staat, neer. Op 8 maart 2018 werd beslist dat de leeftijdsbeslissing van 21 december 2017 behouden blijft (zie administratief dossier). Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS gaf verzoeker aan dat hij op dat moment 21 jaar oud was, gelogen had over zijn leeftijd op aanraden van de mensensmokkelaar en zich hiertoe ook van een vervalste geboorteakte had verschaft (notities persoonlijk onderhoud van 24 mei 2018 (hierna: notities), p. 2, p. 3). De vaststelling dat verzoeker de Belgische asielinstanties bewust trachtte te misleiden, en zelfs een valse geboorteakte liet opmaken, en ook de waarheid niet sprak wanneer medische vaststellingen werden gedaan, ondergraaft zijn initiële wil tot medewerking. Waar verzoeker aanvoert dat hij op aanraden van de smokkelaar over zijn leeftijd loog, merkt de Raad op dat verzoeker zelf verantwoordelijk is voor de verklaringen die hij aflegt en dat achteraf ongunstig gebleken adviezen van derden zijn bedrieglijke verklaringen niet kunnen toedekken. Verzoeker werd op de Dienst Vreemdelingenzaken uitdrukkelijk gewezen op het belang van zijn verklaringen en de plicht de waarheid te vertellen. Het gegeven dat verzoeker deze fraude bij het CGVS spontaan toegaf kan voorgaande bedrieglijke verklaringen niet verschonen, temeer verzoeker pas toegaf nadat werd vastgesteld dat verzoeker zich jonger voordeed dan hij in werkelijkheid was en dus reeds door de mand gevallen was.

2.4.3. Verder is de vaststelling dat verzoeker naliert om in Frankrijk en Italië een verzoek om internationale bescherming in te dienen een indicatie dat hij internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en ondergraaft de waarachtigheid van de door hem geschetste vervolging de geloofwaardigheid, minstens de ernst van de door hem aangehaalde problemen.

2.4.4. Dit blijkt tevens nu verzoekers verklaringen inzake zijn vluchtmotieven niet aannemelijk zijn. Verzoeker gaf aan dat hij via-via in conflict raakte met de lokale drugsbaron. Zo verklaarde hij dat hij geregeld met drie schoolvrienden rondhing in de buurt van een Hindoetempel, dat hij hen daar vaak pakketten in ontvangst zag nemen, dat zijn vrienden op een dag verdwenen, en dat verzoeker daarop gevraagd werd om een pakket te vervoeren (vragenlijst CGVS, punt 3.5; notities, p. 3, p. 9). Er dient opgemerkt dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS hetzelfde verklaarde als bij de DVZ, toen hij nog voorhield minderjarig te zijn, en alles in een (na)schoolse context situeerde (vragenlijst CGVS, punt 3.5; notities, p. 3, p. 9). Verzoeker bleef volhouden dat deze zaken gebeurden na school, met vrienden van op school (*“central college”*), nadat reeds werd vastgesteld dat hij op dat moment 20 jaar oud was, en verklaarde deze discrepantie door te stellen dat hij een jaar was blijven zitten en dat zijn vrienden toevallig ook alledrie waren blijven zitten (notities, p. 3, p. 9).

2.4.5. Verder gaf verzoeker aan dat zijn drie schoolvrienden op een gegeven moment verdwenen, zonder dat verzoeker wist waarom en dat hij ze nadien nooit meer gezien heeft (notities, p. 8). Het is niet geloofwaardig dat verzoeker deze vrienden niet meer kon bereiken noch wist waar ze woonden. Daarnaast kan niet worden aangenomen dat drugsdealers, op een moment dat hun gewoonlijke koeriers niet opdagen, gewoon een toevallig aanwezige kameraad van hen zouden aanduiden om een pakket te gaan afleveren zonder te weten of hij betrouwbaar is, temeer nu verzoeker tot driemaal toe weigerde mee te werken (notities, p. 9, p. 10). Hierop gewezen, antwoordde verzoeker *“Hij had gezien dat ik met mijn vrienden stond.”* (notities, p. 10), waarop de *protection officer* stelde *“Evenzo, lijkt het niet logischer dat ze iemand zouden zoeken die ze al vertrouwden, een familielid of zo...”*, en verzoeker antwoordde *“Mijn maten, hij had me al met hen gezien, en die deden het al, hij ging er van uit dat ik het wel zou weten via hen.”* (notities, p. 10). Het gegeven dat de drugsdealer verzoeker had gezien bij zijn vrienden kan echter niet verklaren waarom deze dealer danig veel vertrouwen in verzoeker had om een (waardevol) pakket te vervoeren. Verzoekers relaas is danig lacuneus dat hieraan geen geloof kan worden gehecht.

2.4.6. Bovendien stelde verzoeker voor de DVZ nog dat dit alles gebeurde midden september 2017, terwijl hij bij het CGVS aangaf dat deze gebeurtenissen zich midden juli 2017 voordeden (vragenlijst CGVS, punt 3.5.; notities, p. 9). Gelet op al het voorgaande maakt verzoeker de aanleiding voor zijn beweerde problemen niet aannemelijk.

2.4.7. Daarnaast legt verzoeker evenmin geloofwaardige verklaringen af aangaande de interacties omtrent het overhandigen van het pakket. Zo verklaarde verzoeker bij de DVZ nog dat hij de dag nadat hij de samenwerking met de dealers weigerde, op de terugweg van school werd tegengehouden door de politie, die zijn rugzak controleerden en hem zeiden voorzichtig te zijn (vragenlijst CGVS, punt 3.5). Tijdens het persoonlijk onderhoud gaf verzoeker echter aan dat hij niet onderweg was, maar wel post had gevat bij de tempel, zijn gewoonlijke hang-out, en dat ze hem bij het onderzoeken een klap gaven, vroegen wat hij daar deed en of hij iets illegaal aan het doen was (notities, p. 10). De vaststelling dat verzoeker wijzigende verklaringen aflegt over zowel de locatie als de manier waarop de politie hem behandelde, getuigt ervan dat verzoekers verklaringen niet op waarachtige gebeurtenissen zijn gebaseerd. Bovendien kan worden opgemerkt dat de locatie in kwestie een hindoetempel is, waar verzoeker naar eigen zeggen wel eens ging bidden (notities, p. 10), terwijl hij nochtans Christen zou zijn (notities, p. 11). Verzoeker verklaarde wel dat hij *“met vrienden”* naar alle tempels en feesten ging, doch hij was op dat moment alleen (notities, p. 10, p. 11). Verder kan nog worden opgemerkt dat verzoeker bij de DVZ verklaarde dat hij kort na de politiecontrole om 14u30 à 15u00 opnieuw werd benaderd door de dealers (vragenlijst CGVS, punt 3.5), terwijl hij bij het CGVS verklaarde dat dit de dag nadien gebeurde, en dat ze hem aan de ingang van de tempel stonden op te wachten, waarop ze verzoeker het pakket gaven dat hij elders heen moest brengen, dit rond 6u10 à 6u30 (notities, p. 11-12). Opnieuw doen verzoekers incoherente verklaringen afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn asielsrelaas.

2.4.8. Voorts verklaarde verzoeker bij het CGVS dat hij midden juli 2017 door de dealers benaderd werd (notities, p. 9). Verzoeker stelde dat hij na enkele dagen het pakket dan uiteindelijk aannam, waarop hij het weggooide en zich twee dagen thuis verschool, waarna de zaak uitkwam en verzoekers vader een deal probeerde te sluiten (notities, p. 10 - 13). Uit voorgaande blijkt dat dit alles zich afspeelde in de tweede helft van juli 2017.

Verzoeker beweerde dat hij nadien zou besloten hebben om de lokale drugsbaron te confronteren, maar dat gebeurde pas begin oktober 2017 (notities, p. 23). Ondanks de bedreiging van de dealers dat verzoeker niet in vrede zou kunnen leven (notities, p. 13), gebeurde er dus meer dan twee maanden - behalve het gooien van stenen (notities, p. 14) - niets noemenswaardig, waardoor niet kan worden ingezien dat verzoeker opeens besliste om in te gaan tegen de drugsbaron. Immers, verzoeker was ervan op de hoogte dat de bende connecties had met de politie, het leger en andere autoriteiten (notities, p. 10, p. 13, p. 14, p. 17). De bewering dat hij zou besluiten om met de lokale jongeren diens strandvilla binnen te vallen en daar een brief achter te laten (notities, p. 14, p. 15) komt dan ook roekeloos over, ongeacht hoeveel problemen de dealers in de gemeenschap veroorzaakten.

2.4.9. Verder dient opgemerkt dat verzoeker bij de DVZ aangaf dat hij en zijn kompanen gewapend waren en de drugsbaron aanvielen (vragenlijst CGVS, punt 3.5), terwijl hij bij het CGVS verklaarde dat hij gewoon een brief wou gaan afgeven, niet wou vechten en ongewapend was (notities, p. 17-19). Hierop gewezen, antwoordde verzoeker *"We namen geen wapens en vielen hem enkel aan met de stoelen daar."* (CGVS p. 19), wat de vastgestelde tegenstrijdigheid niet kan rechtvaardigen. Opnieuw doen verzoekers tegenstrijdige verklaringen aangaande zijn asielrelaas afbreuk aan zijn geloofwaardigheid nu niet aannemelijk is dat verzoeker over dergelijke eenvoudige feiten strijdige verklaringen kan afleggen indien de feiten waarachtig zijn.

2.4.10. Verzoeker beweerde voorts dat een vriend van hem zou zijn gedood door de drugsbende. Hij identificeerde het slachtoffer als "R.", een bijnaam die zou zijn afgeleid van zijn echte naam "Rm." (notities, p. 16). Verzoeker wijst "R." aan op een aantal foto's waarop ook verzoeker staat afgebeeld (roze polo, sik, hanger rond nek). De door verzoeker voorgelegde kranten die volgens verzoeker zouden berichten over de moord op deze vriend, maken melding van een moord op iemand met de naam D.D. (notities, p. 15). Hierop gewezen, kan verzoeker dat verschil niet verklaren (notities, p. 17). Bovendien valt de persoon afgebeeld in de krant moeilijk te herkennen in de persoon die verzoeker op zijn eigen foto's aanduidde (minstens onderscheid op vlak van ooring, gezichtsbehaaring). Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de persoon over wie het krantenartikel gaat zijn vriend R. was.

2.4.11. Gelet op de vele ongerijmdheden in verzoekers verklaringen hecht de Raad geen geloof aan de beweerde problemen met een drugsbende in Sri Lanka.

2.4.12. De door verzoeker voorgelegde documenten kunnen voorgaande vaststellingen niet doen ombuigen.

Vooreerst blijkt uit de COI Focus *"Sri Lanka. Corruptie en (ver)vals(t)e documenten"* van 29 augustus 2017 dat documenten in Sri Lanka eenvoudig te verkrijgen zijn, hetzij via corruptie of door ze na te laten maken. Deze documenten dienen aldus met een passende voorzichtigheid te worden benaderd.

Wat betreft verzoekers geboorteakte dient te worden opgemerkt dat verzoeker toegaf dat deze vals was (zie *supra*). Zijn overige identiteitsbewijzen - identiteitskaart en rijbewijs - vermelden eveneens verzoekers valse geboortedatum, waardoor de Raad evenmin bewijswaarde hecht aan deze documenten.

De door verzoeker ter zitting neergelegde fotokopie van een brief van zijn advocaat in Sri Lanka, opgesteld op 5 september 2018, wanneer verzoeker zich reeds in België bevond, betreft geen objectief, noch een officieel stuk maar slechts een persoonlijke bevestiging van verzoekers verklaringen, welke hierboven reeds als ongeloofwaardig werden beoordeeld. Bovendien komt deze brief bijzonder onprofessioneel voor. Indien deze in werkelijkheid werd opgesteld door een advocaat dan kon verwacht worden dat nuttige juridische of procedurele gegevens worden vermeld, wat niet het geval is.

Uit verzoekers schooldocumenten blijkt dat hij aan de school J/St. Charles Maha Vidyalayam gestudeerd heeft in Sri Lanka. Uit het briefje geschreven door de directeur blijkt dat verzoeker deze school verliet na het behalen van zijn G.C.E. in december 2013. Dit stuk kan niet overtuigen. De Raad kan niet inzien waarom verzoeker, na het afstuderen van de middelbare school, zijn studies aan een andere middelbare school (central college) zou aanvangen, noch dat verzoeker zijn G.C.E. nogmaals zou behalen in 2016 (zie voorgelegde documenten). Ook waar de begeleidende brief, opgesteld door de directeur van central college op 25 mei 2018 (één dag na het persoonlijk onderhoud bij het CGVS), vermeldt dat verzoeker van 2014 tot 2017 aan central college, kan dit aldus niet worden aangenomen. Dit klemte te meer nu verzoeker in 2017 reeds 20 jaar was.

2.4.13. Daarnaast beweerde verzoeker actief te zijn in de Tamildiaspora. De Raad wijst erop dat bij verzoeken om internationale bescherming gegrond op activiteiten in het gastland (*réfugié sur place*) er een bijzondere bewijslast geldt, namelijk dat indien een kandidaat-vluchteling niet vervolgd werd in zijn land van herkomst, het aangehaalde zelf geschapen risico op zich geen bewijs is van een gegronde vrees voor vervolging. De beslissende instantie zal met een grotere dan normale strengheid de aannemelijkheid van de aanvraag beoordelen en verzoeker moet een uitvoerig en coherent relaas brengen van de redenen waarom hij vervolging vreest, onder meer met betrekking tot zijn achtergrond, persoonlijkheid en andere persoonlijke elementen (UNHCR, "*Note on refugee sur place claims, d) Procedural aspects*", februari 2004). Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging, de ernst van die vervolging en het verband met de in het Verdrag van Genève vermelde redenen van cruciaal belang. Er moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de handelingen van de betrokkene door de overheden van het land van herkomst, meer bepaald of er aanwijzingen zijn dat de aangehaalde activiteiten kunnen leiden tot de toeschrijving van een dissidente politieke overtuiging door bovenvermelde overheden (UNHCR, "*Note on réfugié sur place claims*", februari 2004). Daartoe dient in de eerste plaats te worden nagegaan of de overheden van het land van herkomst op de hoogte zijn van de aangehaalde activiteiten (UNHCR, "*Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*", Genève, 1992, 96). Het is echter niet aannemelijk dat verzoeker in het geval van een terugkeer naar Sri Lanka problemen zou kennen omwille van het feit dat hij sinds zijn aankomst in België actief zou zijn voor de TCC, waar hij overigens de volledige naam niet van kent (notities, p. 5). Daargelaten dat verzoekers deelname aan activiteiten van TCC een louter blote bewering is, kan niet worden ingezien dat de Sri Lankaanse autoriteiten hiervan op de hoogte zouden zijn, dan wel dat zijn loutere aanwezigheid hem in een negatief daglicht bij de Sri Lankaanse autoriteiten zou stellen. Verzoeker stond voor zijn komst naar België immers niet in de (negatieve) aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten omwille van enige politieke activiteiten (notities, p. 6), waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Sri Lankaanse autoriteiten verzoekers handelingen niet op de voet gevolgd hebben en derhalve niet op de hoogte zijn van zijn acties in en vanuit België.

2.4.14. Waar verzoeker in het verzoekschrift nog verwijst naar de COI Focus, toegevoegd aan het administratief dossier, en stelt dat verzoekers leven in gevaar is ingeval van terugkeer, merkt de Raad op dat de mensenrechtenschendingen die verzoeker aanhaalt betrekking hebben op terugkeerders die banden hebben met de LTTE, wat niet van toepassing is op verzoeker. Hoe dan ook kan worden opgemerkt dat uit de COI Focus "*Sri Lanka: Risico bij terugkeer*" van 29 mei 2018 - toegevoegd aan het administratief dossier - blijkt dat een terugkeer naar Sri Lanka uit het buitenland aanleiding kan geven tot ondervragingen door de CID op de luchthaven of achteraf. Tevens blijkt dat het bijna altijd gaat om personen bij wie een band met de LTTE bestaat of vermoed wordt. Soms worden personen ook aangehouden op de luchthaven omwille van inbreuken tegen de migratiewetgeving. Een vrijstelling op borg binnen de 24 uur is hierbij de regel maar dit geldt niet voor gearresteerden van wie vermoed wordt dat ze betrokken zijn bij mensensmokkel of documentenfraude. Mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving kunnen weliswaar strafrechtelijk vervolgd worden, ongeacht de etnie waartoe men behoort. Een soevereine staat heeft echter het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven. Uit de beschikbare informatie kan niet blijken dat eventuele straffen, in zoverre ze al worden toegepast, de toekenning van een internationale beschermingsstatus rechtvaardigen. Aangezien verzoeker niet vertrokken is om een nood aan bescherming, en aangezien verzoeker manifest liegt over zijn reisweg, toont hij evenmin aan met welke documenten hij reisde. Verzoeker toont dan ook niet aan dat hij geen geldige reisdocumenten heeft of kan hebben. Immers verzoekers problemen zijn met een drugbende en hij toont niet aan dat alle Sri Lankaanse autoriteiten in de greep zaten van deze bende.

2.4.15. Verzoeker beperkt zich tot het herhalen van het asielrelaas en het beklemtonen van de waarachtigheid ervan, het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren.

2.4.16. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofdte van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus merkt verzoeker in zijn verzoekschrift op dat verweerder nalaat te motiveren waarom verzoeker de subsidiaire bescherming niet kan worden toegekend. Verzoeker gaat eraan voorbij dat voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van 48/4, § 2, a) en b) net als bij de vluchtelingenstatus de bewijslast principieel op de vreemdeling rust. Aangezien verzoekers asielrelaas niet geloofwaardig is, kan hij zich niet steunen op de elementen die aan de basis van zijn relaas liggen om aannemelijk te maken dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.5.2. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.6. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en derhalve ook van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in onderhavige procedure beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.7. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.7.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.7.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig oktober tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK